

## “Els fills del Maig del 68 han creat una esquerra hedonista i poc compromesa”

**J**osep M. Quintana (Alaior, Menorca, 1950), autor d'*Aquella nit a l'òpera*, *Oficis de tenebres* i *Els Nikolaidis*, publica a Proa la novel·la *Les revolucions perdudes*.

—**Què heu vist de comú entre el juliol del 36 i el Maig del 68, les revolucions perdudes del títol?**

—Són dues revolucions que han produït un fracàs i un desencís. Totes dues revolucions són vistes amb els ulls d'un noi que viu de prop la del 68 i investiga, il·lusionat, la del 36, fins que s'endú un desencís. Influint per Sartre, veu que el que descobreix del 36 no ho pot explicar perquè va contra la seva ideologia. I és molts anys després que explica tot això en una carta que escriu a la seva filla. En aquest sentit, la novel·la és un doble desencís i una crítica bastant ferotge de la nostra generació.

—**Es desenganya de la del 36 perquè no va ser una revolució o perquè va fracassar?**

—Perquè descobreix que les persones amb les quals se sent vinculat ideològicament, l'esquerra democràtica i progressista, no van estar a l'altura de les circumstàncies, van quedar desbordades per un món revolucionari, bàsicament anarquista, que va causar molts desastres, desastres que no pot explicar. El segon desencís és el de la seva generació, que passa per ser progressista i d'esquerra, i de fet ha estat hedonista, molt fatxenda, i més pagada d'ella mateixa que no pas compromesa amb uns ideals.

—**Alhora, la novel·la és una reflexió sobre la novel·la, sobre la incapacitat del narrador de fer-ne una.**

—Ell volia escriure una novel·la de jove sobre la guerra civil, però, a més del desencís, no se'n surt. Gràcies a la mare, entesa en literatura, s'adona que n'és incapaç. I diu a la filla, que no té les seves hipoteques, que l'escrigui.

—**Si l'illa fictícia de Pregonda —que el 36, com Menorca, es manté republicana, a diferència de Mallorca— s'assembla tant a Menorca, per què no l'anomenen Menorca?**

—Aquesta pregunta me la vaig fer durant molt de temps. Vaig decidir d'utilitzar finalment un espai imaginari perquè necessites dir unes mentides per construir la novel·la. Així he tingut més llibertat per a explicar la realitat a través de la



**José M. Quintana publica la novel·la *Les revolucions perdudes*, a Proa.**

fantasia. Això és una novel·la, no pas un llibre d'història.

—**Però és inevitable que el lector informat, que a més sap que l'autor és menorquí, pensi en Menorca.**

—Sí. El 90% del que explico va succeir, a Menorca, amb persones de noms i llinatges. D'una altra banda, el que hi explico no és exclusiu de Menorca, va passar a moltes altres zones republicanes.

—**El Maig del 1968 va acabar influint, configurant, la societat. No sé si es pot parlar de revolució perduda.**

—El fracàs és diferent. Hi ha, efectivament, una generació que és deutora del 68. En primer lloc, va donar una reacció de la dreta, amb la victòria esclatant de De Gaulle. Sí que després se'n deixa veure clarament la influència en l'esquerra, que serà la de Mitterrand, a França, i Felipe González, a Espanya.

—**I, per tant, va triomfar, no?**

—Però ha estat una esquerra molt poc crítica amb ella mateixa i ha patit tots aquells vicis derivats

del 68, vicis que l'han conduït a una visió egoista i poc compromesa. Aparentment, és una esquerra progressista, però quan grates una mica veus que té un component fals i això és producte del Maig del 68. Com diu el protagonista, "nosaltres hem estat la versió d'una esquerra fatxenda i edulcorada que ha sabut, però, viure de rendes còmodament". D'una altra banda, aquesta confessió és una prova del seu fracàs com a novel·lista. La mare li diu que una novel·la no pot ser un pamflet i tota la novel·la és plena d'ideologia.

—**Existeixen aquestes persones d'esquerra amb tanta consciència crítica?**

—Penso que sí. I si no hi són, hi haurien de ser. És evident que un no pot parlar pels altres i no pot entrar a la consciència de les persones. Però, teòricament, la resposta és afirmativa.

—**El vostre personatge fracassa com a escriptor. Ho feu per arrodonir el seu fracàs a la vida?**

—No ho he fet per això. Va lligat a la reflexió sobre el que és literatura i el que no ho és. És versemblant que fracassi perquè no és un home de lletres, no és un home preparat.

**Lluís Bonada**